

VRIJGESTELD VAN HET GRIFFIERECHT
Afschrift ter kennisgebracht in uitvoering van
art. *782 jz v.*

Repertoriumnummer 2016/ 2571
Datum van uitspraak 02/03/2016
Rolnummer 15/956/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie Familie- en
Jeugdrechtbank**

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Zevende kamer

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie Familie – en Jeugdrechtbank, zevende kamer, rechtsprekend zoals in kortgeding, heeft het hiernavolgende vonnis verleend:

In de zaak 15/956/A

De heer [REDACTED] Belg, geboren op [REDACTED]
Mevrouw [REDACTED] Marokkaanse, geboren op [REDACTED]
samenwonende te 8000 Brugge, [REDACTED]

eisers,

hebbende als raadsman meester Johannes BAELDE,
8000 Brugge, Werfstraat 91 (Cage 73);

tegen

De Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de stad BRUGGE met kantoren gevestigd in het Stadhuis
te 8000 Brugge, Burg 11

verweerder,

hebbende als raadsman meester Yves CASTERMANS advocaat met kantoor
te 8000 Brugge, Houtkaai 15/02 (Cage 80).

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en onder meer volgende documenten:

- de dagvaarding, regelmatig betekend op 20 maart 2015,
- de conclusie van eisers van 1 juni 2015,
- de syntheseconclusie van de ambtenaar van de burgerlijke stand van 23 juli 2015,
- het schriftelijke advies van het Openbaar Ministerie van 12 oktober 2015,
- de schriftelijke repliek van eisers van 16 november 2015,
- de dossiers met de bewijsstukken van eisers en van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De verschenen partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies op de zitting van 16 september 2015. De zaak werd alsdan meegedeeld aan het Openbaar Ministerie voor schriftelijk

advies. Het schriftelijke advies van het Openbaar Ministerie werd neergelegd ter griffie op 12 oktober 2015. Eisers hebben gerepliceerd.

VOORAFGAAND - VERZOEK TOT HEROPENING VAN DE DEBATTEN

Op 4 december 2015 legden eisers een verzoekschrift tot heropening van de debatten neer ter griffie. Het verzoekschrift werd aan verweerder ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 7 december 2015.

Eisers stellen dat er tijdens het beraad een nieuw feit van overwegend belang werd ontdekt met name de geboorte van hun kind. Zij leggen samen met hun verzoekschrift het geboortekaartje neer en stellen dat de heropening van de debatten zich opdringt.

In toepassing van artikel 772 Gerechtelijk Wetboek kan een verschijnende partij zolang het vonnis niet uitgesproken is, de heropening van de debatten vragen wanneer hij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt. Het stuk moet tijdens het beraad zijn ontdekt, het mag de verzoeker niet gekend zijn of kunnen gekend zijn voor de sluiting van de debatten.

Op het ogenblik van het in beraad nemen van onderhavige zaak was mevrouw [REDACTED] acht maanden zwanger. De vermoedelijke geboortedatum werd vastgesteld op 1 december 2015. Het nog ongeboren kind van mevrouw [REDACTED] werd op 8 mei 2015 erkend door de heer [REDACTED].

De zwangerschap van mevrouw [REDACTED] en de prenatale erkenning van het nog ongeboren kind door de heer [REDACTED] zijn reeds ter sprake gekomen in de conclusies van partijen en ter zitting zodat hieromtrent het debat werd gevoerd.

De rechtbank meent derhalve dat de daaropvolgende geboorte van de dochter van eisers geen nieuw feit is en dat het geboortekaartje geen nieuw stuk van overwegend belang is in de zin van artikel 772 Gerechtelijk Wetboek.

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt afgewezen.

I. GEGEVENS EN VOORWERP VAN DE VORDERING

De heer [REDACTED] heeft de Belgische nationaliteit. Mevrouw [REDACTED] heeft de Marokkaanse nationaliteit. In februari 2011 is zij in België toegekomen met een visum afgeleverd in het kader van een gezinshereniging met haar toenmalige Belgische echtgenoot, de heer [REDACTED].

Op 23 juni 2014 heeft mevrouw [REDACTED] een verzoek tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis Vreemdelingenwet gedaan.

Eisers stellen dat ze elkaar op 6 april 2013 voor het eerst hebben ontmoet in "Le Grand Café" te Brussel, dat hun relatie een aanvang heeft genomen in juli 2013 en dat ze feitelijk samenwonen in Brugge sedert midden oktober 2013.

Sedert juli 2014 is mevrouw [REDACTED] ingeschreven op hetzelfde adres als de heer [REDACTED].

Op 12 november 2014 hebben eisers voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd.

Er werd voorafgaandelijk een politieel onderzoek gevoerd dat resulteerde in een proces-verbaal van de lokale politie PZ Brugge met nummer 025365/14 van 21 november 2014.

Onder meer gelet op het ongunstige advies van de procureur des Konings te Brugge van 10 februari 2015, weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand bij beslissing van 23 februari 2015 de verklaring van wettelijke samenwoning van eisers te registreren. Eisers werden bij aangetekend schrijven van 25 februari 2015 in kennis gesteld van de beslissing van verweerder.

Bij dagvaarding van 20 maart 2015 tekenden eisers verhaal aan tegen deze beslissing. Eisers vorderen middels hun conclusie van 1 juni 2015:

- te zeggen dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge van 23 februari 2015 onwettig en onrechtmatig is, minstens ongegrond en deze op te heffen,
- te zeggen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge gehouden is om de verklaring van wettelijke samenwoning van eisers te registreren op hun eerste verzoek,
- de ambtenaar van de burgerlijke stand te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding en in ondergeschikte orde, indien zij gehouden zijn tot een rechtsplegingsvergoeding deze te willen herleiden tot het minimumbedrag,
- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

Verweerder besluit tot de ongegrondheid van het verhaal van eisers en vordert eisers te veroordelen tot alle kosten van het geding.

II. TOEPASSELIJK RECHT

Het komt aan de rechtbank toe te onderzoeken welk recht toepasselijk is en desgevallend toepassing te maken van de buitenlandse rechtsregels die het IPR aanwijst.

De heer [REDACTED] heeft de Belgische nationaliteit. Mevrouw [REDACTED] heeft de Marokkaanse nationaliteit. Beide eisers hebben op het ogenblik van de aanvraag tot verklaring van wettelijke samenwoning hun gemeenschappelijke gewone verblijfplaats in België.

In de voorliggende internationale context zijn overeenkomstig de artikelen 58-60 WIPR, gelet op de voorgenomen wettelijke samenwoning in België, de artikelen 1476bis en 1476quater Burgerlijk Wetboek, van toepassing.

III. WETTELUK KADER

1.
Overeenkomstig artikel 1476quater Burgerlijk Wetboek moet de ambtenaar van de burgerlijke stand weigeren melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning wanneer hij vaststelt dat de verklaring betrekking heeft op een in de artikelen 1476bis en 1476ter Burgerlijk Wetboek bedoelde situatie. In artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek wordt hiermee de schijn-wettelijke samenwoning bedoeld.

Artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek bepaalt: *“Er is geen wettelijke samenwoning wanneer, ondanks de geuite wil van beide partijen om wettelijk samen te wonen, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens een van beide partijen kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende”.*

Daaruit volgt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand enkel kan – en moet – weigeren melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister ingeval de bedoeling van (minstens één van) de kandidaat-wettelijk samenwonenden kennelijk, d.w.z. manifest, enkel is om door het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning een verblijfsrechtelijk voordeel in België (en bij uitbreiding in de gehele Schengenzone) te verkrijgen.

In de omzendbrief van 6 september 2013 (BS 23 september 2013) wordt als leidraad een lijst van factoren opgesomd waarvan een combinatie een ernstige aanduiding kan vormen dat de partijen bij een wettelijke samenwoning slechts een schijn-wettelijke samenwoning beogen. Deze lijst – die niet bindend is voor de hoven en rechtbanken – is identiek aan de lijst van factoren die in de omzendbrief vermeld worden als mogelijke indicatoren van het voorhanden zijn van een schijnhuwelijk.

Ten gronde rijst de vraag of, gelet op het geheel van de omstandigheden, minstens één van beide eisers met de beoogde wettelijke samenwoning al dan niet ‘kennelijk enkel het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende beoogt’. Er moeten duidelijke indicaties zijn die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aangeven dat de wettelijke samenwoning van zijn normale doel wordt afgewend.

2.

Er moet noodzakelijk een onderzoek gebeuren naar de intentie van eisers om wettelijk samen te wonen. Indien eisers zelf aangeven dat zij partners zijn en een partnerrelatie beogen, waardoor eiseres mogelijks een verblijfsrechtelijk voordeel kan bekomen, is dit de door eisers aan hun wettelijke samenwoning gegeven finaliteit en kan de rechter in het kader van artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek beoordelen of de wettelijke samenwoning gericht is op het tot stand brengen van die partnerrelatie.

Eisers hebben in hun verklaringen en in conclusie aangegeven dat het primaire oogmerk van hun wettelijke samenwoning gericht is op een seksuele en affectieve levensgemeenschap. Mevrouw [REDACTED] was trouwens zwanger van het kind van de heer [REDACTED]. In het licht van artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek kan en moet de rechtbank de oprechtheid van de intentie van eisers onderzoeken rekening houdende met de finaliteit die eisers met de wettelijke samenwoning beogen, *in casu* een duurzame partnerrelatie.

3.

De rechter die dient te oordelen over het verhaal dat overeenkomstig artikel 1476quater, laatste lid Burgerlijk Wetboek wordt aangetekend, oefent geen administratief toezicht uit op de weigeringsbeslissing. Zijn beoordeling is niet beperkt tot een controle op de wettigheid van deze weigeringsbeslissing. Integendeel hij oefent zijn rechtsmacht over die beslissing volledig uit (vgl. inzake schijnhuwelijk Cass. 13 april 2007, *T.Fam.* 2007,172).

Dit houdt in dat zelfs indien de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand onwettig zou zijn, de rechter in de beoordeling van de feiten treedt en een onderzoek ten gronde voert van de beoogde wettelijke samenwoning en dus van de oorspronkelijke weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Een motiveringsgebrek in de aangevochten administratieve beslissing kan op zich dus niet doorslaggevend zijn voor het eindresultaat van onderhavige procedure.

Ten overvloede merkt de rechtbank op dat eisers de door hen ingeroepen vermeende onwettigheid of onrechtmatigheid van de beslissing niet staven.

IV. BEOORDELING

Het verhaal van eisers werd tijdig en regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

1.

De weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand is gesteund op volgende gronden (samengevat):

- een aanzienlijk leeftijdsverschil waarbij de heer [REDACTED] 15 jaar ouder is dan mevrouw [REDACTED]
- mevrouw [REDACTED] verkreeg op 25 februari 2011 een visum gezinshereniging op basis van haar huwelijk op 19 mei 2010 afgesloten in Marokko met de heer [REDACTED], en dit terwijl laatstgenoemde reeds op 27 september 2010 een verzoek tot echtscheiding indiende in Marokko en de echtscheiding ook effectief werd uitgesproken door de rechtbank te Ouarzazate (Marokko) op 7 maart 2012,
- het café in Brussel waar eisers elkaar voor het eerst hebben ontmoet, is gekend als ontmoetingsplaats voor het afsluiten van schijnhuwelijken,
- tegenstrijdige verklaringen aangaande: het cash geld dat eiser aan eiseres zou geven, hun eerste ontmoeting, de aanvang van de contacten via sms na hun eerste ontmoeting, de dag en de plaats van de tweede ontmoeting, de eerste ontmoeting met de ouders van eiser,
- zeer summiere wederzijdse kennis aangaande: de opleiding van eiseres, de werkervaring van eiseres in Marokko, de verblijfplaats van eiseres tijdens haar studies in Marokko, de woonplaats van de ouders van eiseres, de arbeidstoestand van de vader van eiseres, de persoonsgegevens van de familie van eiseres, de duur van het huwelijk van eiser, de plannen van eiseres in verband met haar toekomstige tewerkstelling, de correcte schrijfwijze van de namen van de familieleden van eiser, de naam van de moeder van eiser, het studieverleden van eiser en de gegevens van zijn zaak, de schoolgegevens van de kinderen van eiser,
- eiseres heeft een zestal maanden gewerkt in de prostitutie in welke periode zij een relatie heeft aangeknoopt met eiser,
- de tewerkstelling van eiseres in maart-april 2014 waarvan eiser niets afweet,
- eiseres verklaart dat ze niet weet waarom ze de wettelijke samenwoning met de heer [REDACTED] wil afsluiten en dat ze geen andere toekomstplannen heeft dan leren voor kapster,
- de preciaire verblijfssituatie van eiseres.

Verweerder meent dat uit het geheel van voormelde omstandigheden en gegevens, die volgens verweerder samen genomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens opleveren, blijkt dat de intentie van minstens één van de partners niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de wettelijke samenwoning.

Eisers betwisten de stelling van verweerder.

2.

De al dan niet beoordeling van een schijn wettelijke samenwoning is een feitenkwestie die in elke zaak concreet dient te worden beoordeeld.

De rechtbank dient hierbij niet uitsluitend te oordelen in functie van de gegevens zoals die op het ogenblik van de weigering voor de ambtenaar van de burgerlijke stand werden voorgebracht (*in casu* 23 februari 2015), maar kan en moet ook rekening houden met de hem op regelmatige wijze

voorgelegde gegevens die dateren van na deze weigeringsbeslissing of die pas na deze weigeringsbeslissing bekend werden of zijn komen vast te staan (vgl. Cass. 13 april 2007, aangeh.).

Er wordt rekening gehouden onder meer met de objectieve en verifieerbare feitelijke gegevens uit het politieel onderzoek (de eigen verklaringen van eisers, de bevindingen naar aanleiding van het plaatsbezoek op 5 december 2014 en de diverse stukken die eisers na hun verhoor aan de onderzoekers hebben toegestuurd en in bijlage aan het proces verbaal werden toegevoegd) maar ook met de sinds dit onderzoek geëvolueerde omstandigheden en de actuele toestand zoals deze onder meer blijkt uit lijkve stukkenbundel dat door eisers wordt voorgelegd.

De rechtbank verwijst naar volgende analyse van de voorgelegde gegevens:

3.

Strikt genomen kan worden gesteld dat er in hoofde van eisers een aantal indicatoren van de omzendbrief van 6 september 2013 voorhanden zijn, zoals deze worden weergegeven in de motivering van de weigeringsbeslissing (cfr. supra). Bij de analyse van deze indicatoren, die slechts een aanwijzing kunnen zijn voor een schijn-wettelijke samenwoning, dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt:

➤

Het leeftijdsverschil van 15 jaar tussen de heer [REDACTED] (44) en mevrouw [REDACTED] (29) kan op zich niet doen besluiten tot een schijn-wettelijke samenwoning. Mevrouw [REDACTED] had bij het aanvatten van de relatie een leeftijd waarop het normaal is dat men zich wil binden. Dit leeftijdsverschil gaat ook niet gepaard met grote verschillen op het vlak van de persoonlijke situatie van eisers. Zo was het voor partijen geen beletsel om hun kinderwens te vervullen. Eisers hebben ook gemeenschappelijke interesses en ondernemen talrijke activiteiten (bijwonen van feestjes, sportwedstrijden, familiebijeenkomsten edm) samen.

➤

Het gegeven dat mevrouw [REDACTED] in het verleden reeds in het huwelijk is getreden in Marokko met de heer [REDACTED] een Belg van Marokkaanse origine, welk huwelijk door een echtscheiding werd ontbonden en het gegeven dat mevrouw [REDACTED] ondanks de duidelijke meegedeelde intentie van het echtscheidingsverzoek van de heer [REDACTED] toch naar België is afgereisd, tonen op zich niet aan dat dit in hoofde van mevrouw [REDACTED] een schijnhuwelijk zou zijn geweest.

De omstandigheden waarin de echtscheiding werd aangevraagd, de redenen die door de heer [REDACTED] werden aangehaald om te scheiden, noch het verweer van mevrouw [REDACTED] in de echtscheidingsprocedure zijn gekend. Deze blijken niet uit de bijlage 5 bij het proces verbaal die eenzijdige verklaringen zijn die de heer [REDACTED] eisende partij in de echtscheidingsprocedure, heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Mevrouw [REDACTED] van haar kant stelt dat de echtscheiding werd gevraagd omwille van een familievete. Het kan mevrouw [REDACTED] niet ten

kwade geduid worden dat zij heeft getracht om de heer [REDACTED] met wie zij nog gehuwd was, in België te vervoegen.

Evenmin is aangetoond dat de nietigverklaring van het in Marokko afgesloten en ontbonden huwelijk bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 7 mei 2013 (dat werd bevestigd in graad van beroep bij arrest van het Hof van Beroep van 20 februari 2014) gebeurde op grond van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek. Mevrouw [REDACTED] stelt dat de heer [REDACTED] in het Marokkaanse echtscheidingsvonnis werd veroordeeld tot een onderhoudsbijdrage. Dit kan een mogelijke verklaring zijn voor de vordering tot nietigverklaring van het huwelijk.

Bovendien is een mogelijks in het verleden afgesloten schijnhuwelijk, gelet op de andere omstandigheden van onderhavige zaak niet van die aard om te besluiten dat de wettelijke samenwoning die eisers thans beogen, eveneens een schijn-wettelijke samenwoning zou zijn.

➤

De zogezegde plaats en wijze van ontmoeting van eisers in "Le Grand Café" te Brussel. Het louter gegeven dat de naam van dit café regelmatig zou worden opgegeven als eerste ontmoetingsplaats in dossiers waar sprake is van schijnhuwelijken of schijn-wettelijke samenwoning, volstaat niet om te twifelen aan het feitenrelaas van eisers aangaande hun eerste ontmoeting.

➤

De gebrekkige wederzijdse kennis heeft vooral betrekking op de elementen uit het verleden van eisers die zich situeren voor hun eerste ontmoeting. Er moet niet nodeloos de nadruk worden gelegd op een beperkt aantal (schijnbaar) tegenstrijdige verklaringen die vaak gaan om punctuele feiten en omstandigheden die zich situeren voor dat eisers elkaar leerden kennen of over precieze gegevens (data, de schrijfwijze van een naam) en die in wezen los staan van de relatie die eisers inmiddels samen hebben opgebouwd, wanneer er voldoende overeenstemmende verklaringen zijn. De onwetendheid van de heer [REDACTED] over de familie van mevrouw [REDACTED] kan slechts een marginaal belang hebben, nu een (beoogde) wettelijke samenwoning een interpersonele verhouding tussen twee personen betreft waar er niet noodzakelijk een verband met de familieleden van de andere partij bij komt kijken, zeker niet wanneer de gelegenheid zich nog niet heeft voorgedaan om deze familie te ontmoeten.

➤

Mevrouw [REDACTED] heeft voor de aanvang van de relatie en tot begin juli 2013 een zestal maanden in het etablissement [REDACTED] te Waregem gewerkt. Dit wordt niet ontkend maar mevrouw [REDACTED] betwist wel dat dit als prostituee was. Het tegendeel wordt niet aangetoond. Het gegeven dat mevrouw [REDACTED] om den brode in het etablissement [REDACTED] te Waregem doet verder dan ook niet ter zake bij huidige beoordeling.

4.

De rechtbank oordeelt dat gelet op de andere elementen van het dossier, voornoemde indicatoren evenwel niet volstaan om te besluiten tot het bestaan van een schijn-wettelijke samenwoning.

Alles moet gezien worden in het kader van de huidige omstandigheden en de evolutie van de relatie van eisers sinds hun eerste ontmoeting.

➤

Heel wat indicatoren zijn in hoofde van eisers niet voorhanden: eisers verstaan elkaar en communiceren vlot met elkaar in het Frans, geen van eisers woont duurzaam samen met iemand anders, partijen kennen wel degelijk elkaars naam en nationaliteit, hun verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting lopen niet manifest uiteen, er werd geen som geld beloofd bij het aangaan van de wettelijke samenwoning, geen van eisers heeft het recht op gezinshereniging door huwelijk of wettelijke samenwoning reeds geopend voor een of meerdere andere personen, geen van eisers heeft reeds een of meer pogingen gedaan om een schijnhuwelijk of een schijn wettelijke samenwoning in België te sluiten en er is geen tussenpersoon opgetreden.

➤

Het zeer lijvig gedocumenteerde stukkenbundel met talrijke verklaringen van familieleden en foto's van eisers samen die werden genomen op verschillende tijdstippen tijdens hun relatie en naar aanleiding van zeer uiteenlopende gelegenheden (tweede ontmoeting van het koppel in Lille, een etentje bij de zus van de heer [REDACTED], samen met het petekindje van de heer [REDACTED] aan zee, tijdens een weekend met een vriend van de heer [REDACTED] in Bologne-Sur-Mer, tijdens voetbalwedstrijden, op bezoek bij de Belgisch-Marokkaanse zangeres [REDACTED] op bezoek bij de moeder van de heer [REDACTED], op een familiefeest bij de ouders van de heer [REDACTED] bij de nicht van mevrouw [REDACTED] in Frankrijk, op het lentefeest van het nichtje van de heer [REDACTED] in het gezelschap van vrienden en familie en die dus meer zijn dan louter statiefoto's van het koppel, doet de rechtbank besluiten dat eisers hun relatie wel degelijk beleven als koppel en ook de intentie hebben om verder samen als koppel hun leven uit te bouwen.

Ook uit de talrijke verklaringen blijkt dat eiseres volledig geïntegreerd is in de familie én in de vriendenkring en dat eisers als stabiel koppel gekend staan.

➤

Mevrouw [REDACTED] was op het ogenblik van het in beraad nemen van de zaak zwanger (vermoedelijke bevallingsdatum 1 december 2015) en het kind werd reeds voor de geboorte erkend door de heer [REDACTED] zodat de vaderlijke afstamming vaststaat.

➤

De effectieve samenwoning gedurende thans meer dan anderhalf jaar, die derhalve een continuïteit vertoont en het *de facto* vormen van een levensgemeenschap.

Conclusie

De rechtbank stelt *in casu* op grond van de bijgebrachte stukken, van de verstrekte mondelinge toelichtingen ter zitting en van gewichtige en overeenstemmende vermoedens vast dat er een reële (intentie tot het vormen van een) levensgemeenschap bestaat tussen eisers.

Er kan dus niet gesproken worden van een schijn-wettelijke samenwoning ook al zouden verblijfsrechtelijke motieven (voor mevrouw [REDACTED]) mede een rol kunnen hebben gespeeld. Het is ongetwijfeld zo dat door het aangaan van een wettelijke samenwoning mevrouw [REDACTED] op Belgisch grondgebied zal kunnen blijven en op termijn een geldige verblijfstitel voor België (en bij uitbreiding voor de hele Schengenzone) zal kunnen aanvragen, maar dit gegeven is onvoldoende om te besluiten dat de bedoeling van mevrouw [REDACTED] manifest enkel gericht is op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Nu niet blijkt dat (één van) de kandidaat-wettelijk samenwonenden met het aangaan van een wettelijke samenwoning uitsluitend beoogt een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen, dient de rechtbank niet verder in te gaan op de andere door de partijen opgeworpen argumenten nu dit gelet op de duidelijke bewoordingen van artikel 1476*bis* Burgerlijk Wetboek niet tot een andere beslissing kan leiden. De vordering van eisers is gegrond.

Gerechtskosten

Eisers vragen om verweerder te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding (onder verwijzing naar het recente arrest van het Grondwettelijk Hof van 21 mei 2015).

Nu de vordering van eisers gegrond verklaard wordt, wordt verweerder veroordeeld in de dagvaardingskosten.

Met toepassing van artikel 1017, vierde lid Gerechtelijk Wetboek wordt, gelet op de aard van de zaak, de ambtenaar van de burgerlijke stand evenwel niet veroordeeld tot enige rechtsplegingsvergoeding.

Uitvoerbaarheid

Krachtens artikel 1398/1, § 3 Gerechtelijk Wetboek vindt de voorlopige tenuitvoerlegging niet plaats voor de beslissingen met betrekking tot de staat van de personen, behalve wat betreft de tussenbeslissingen of de beslissingen alvorens recht te doen.

Onderhavig vonnis betreft een beslissing met betrekking tot de wettelijke samenwoning en behoort tot de staat van de personen zodat de voorlopige tenuitvoerlegging niet kan worden toegekend.

OM DEZE REDENEN,

De Familie- en Jeugdrechtbank, zevende kamer,

Gelet op artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend zoals in kort geding bij toepassing van artikel 1253ter/4, §2 Gerechtelijk Wetboek, op tegenspraak en in eerste aanleg, na schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie, gegeven door de heer Vanneste M., substituut.

Wijst het verzoek tot heropening van de debatten af als ongegrond.

Verklaart het verhaal van eisers ontvankelijk en in hiernavolgende mate gegrond onder afwijzing van het anders- en/of meergevorderde:

Zegt dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge van 23 februari 2015 onterecht is en geen gevolgen kan hebben.

Zegt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge melding dient te maken in de bevolkingsregisters van de verklaring van wettelijke samenwoning die de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] aflegden en dit op het eerste verzoek daartoe van eisers.

Veroordeelt verweerder tot de dagvaardingskosten, te begroten in hoofde van eisers op 267,40 euro en zegt voor recht dat verweerder geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

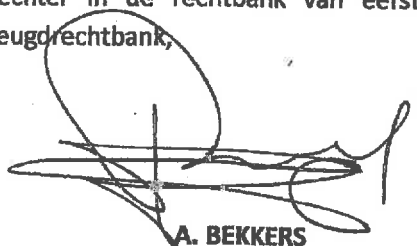
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op twee maart tweeduizend zestien.

Aanwezig zijn:

An Bekkers, rechter, alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank,
Sasha Vandecasteele, griffier.

S. VANDECASTEELE

A. BEKKERS